

der et ofte stillet og et lige saa ofte af Flertallet forkastet Forslag om en Assistent ved Udgivelsen af Lov- og Ministerialtidende. Udvalget har stadig ikke kunnet se Nødvendigheden af denne Bevilling, idet man ikke mener, at Arbejdet er saa omfattende, at det er nødvendigt at ansætte en saadan Assistent, og Flertallet i Udvalget indstiller derfor til Tinget at nægte denne Bevilling. — De følgende Forslag ere tiltraadte. — Det samme er Tilfældet med Forslaget under Nr. 40, som angaar 23 Kopisters Lønning, det vil sige, det er tiltraadt af Flertallet. Ærede Medlemmer vide, at hele Udvalget indstillede denne Bevilling til Nægtelse til 2den Behandling. Der er imidlertid tilkommet Udvalget Oplysninger om de paagældendes Arbejdstid, som væsentligt have bidraget til, at Udvalgets Flertal har taget en anden Stilling og nu indstiller til det høje Ting at bevilge dette Beløb. — De næste to Forslag, under Nr. 41 og 42, angaa de gamle bekendte Bevillinger, som ere foranledigede ved Udnevnelsen af to Kriminal- og Politiretsassessorer, grundet paa en provisorisk Lov. Det er altsaa en Selvfølge, at Flertallet ikke tiltræder det, og jeg formoder ogsaa, at Flertallet her i Tinget ikke vil stemme for dem. — Om de øvrige Forslag under § 20 er der ikke nogen Uenighed i Udvalget, og jeg skal derfor ikke omtale dem, medmindre der bliver givet særlig Anledning dertil. Derimod har Udvalget ikke kunnet tiltræde det sidste Forslag under denne Paragraf, der staar under Nr. 51 og angaar Ledelsen af Desinfektionsforanstaltninger under Karantænekommissionen. Jeg kan gerne omtale dette Forslag her, endsløndt det hænger sammen med et Hovedforslag, som findes under Nr. 190 om Anstiftelsen af et Desinfektionsfartøj til Brug for Kjøbenhavns Karantænekommission. Det ophyses nemlig for Udvalget, at der er særlige Vanskeligheder ved, naaar der kommer Skibe her til Kjøbenhavns Red, som have smitsomme Sygdomme om Bord, enten Personer, der lide af smitsom Sygdom, eller Genstande, der skulle desinficeres paa en Maade, der sikrer mod Smittens Udbredelse, saa at bringe dem til de Anstalter, der findes i Land til Desinfektion. Man har derfor ment fra Ministeriets Side, at det vilde være rigtigt at anskaffe en Damper, der skulde koste de 37,000 Kr., der staa under Nr. 190, og som skulde være indrettet paa at udføre dette Hverv. Den skulde være forsynet med en Desinfektionsovn og tillige med Lokaler, hvori de smittede syge kunde transporteres. Udvalget kan naturligvis ikke bestemt sige, at det er en overflødig Foranstalt-

ning, og vil heller ikke paa nogen Maade indtage det Standpunkt; men for det første har jeg at bemærke, at dette Forslag er kommet temmelig sent til Udvalgets Behandling, det er kommet efter 2den Behandlings Afslutning her i Salen, altsaa mellem 2den og 3dje Behandling, saaledes at der ikke har været Beslighed for Udvalget til at sætte sig ind i denne Sag og navnlig ikke, hvad der ved dette Spørgsmaal vilde have Betydning, til at søge Oplysning om, hvorledes dette Forhold er ordnet paa andre Steder i Udlandet. Alle civiliserede Lande have jo Lovbestemmelser, som sigte til at forhindre Indførelsen af smitsomme Sygdomme gennem Skibe; det kunde jo derfor være veiledende at vide, hvorledes man har indrettet sig paa andre Steder. Dertil kommer, at Bevillingen forekommer Udvalget at være meget høj. Det er ikke oplyst og kan maaste heller ikke blive oplyst, hvor megen Brug der vil blive for et saadant Fartøj, idet det nemlig selvfølgelig vil bero paa, hvilken Tilgang af Skibe med smitsomme Sygdomme der er paa Kjøbenhavns Red; der kan være Ar, hvor der ingen er eller meget saa, men saa kan der pludselig i Nabolhavnene, i Østersøhavnene optræde smitsomme Sygdomme, Kolera f. Eks., som vil fremkalde en betydelig Mængde Tilfælde, hvor Desinfektion er nødvendig; det kan ikke benægtes. Men Udvalget har ment, at i hvert Tilfælde vilde denne Foranstaltning, hvis man nødvendig maatte have et saadant Fartøj, kunne udføres langt billigere, idet nemlig Forholdet her i Kjøbenhavns Havn og paa Kjøbenhavns Red er dette, at man til enhver Tid, man kan vistnok sige: enhver Tid paa Døgnet, med saa Minutteres Varjel kan saa en Damper til Raadighed. Udvalget mener derfor, at Sagen overmaade let og billigt maatte kunne ordnes saaledes, at man ombord i et eller andet, helst brugt eller ikke meget værdifuldt Fartøj, f. Eks. en stor Bram, indrettede de Desinfektionslokaler, man agtede at have ombord til Transporten; den kunde ligge til Raadighed, naar man havde Brug for den, saa vilde det være overordentlig let og det kunde gøres meget hurtigt at saa en Damper til Disposition til at flæbe denne Anstalt, denne Bram eller hvad man nu vilde kalde den, hen til det Sted, hvor man har Brug for den, eller tilbage igen eller hen til det Sted, hvor man skulde landsætte de Personer eller Genstande, der vare ombord. Udvalget har derfor ikke anset det for nødvendigt at gaa til denne store Udgift, at have en Damper liggende parat til en Fart, som maaste sjælden komme i Gang, og har